

JUDECĂTORIA ORHEI

Dosarul nr. 1-135/2026
Nr. PIGD 1-26057997-38-1-08052026

SENTINȚĂ În numele Legii

01 iulie 2026

mun. Orhei

Judecătoria Orhei, sediul Central
Instanța de judecată, în componența:
Președintelui ședinței, judecător
Grefierului
cu participarea:
Acuzatorului de stat, procurorul
Apărătorului inculpatului, avocatul
Inculpatului

Mihail Josanu
Irina Buhaniuc

Alexandru Morgun
Felix Cernei
Adrian Luncaș

examinând în ședința de judecată publică, în limba română, conform prevederilor art. 364¹ din Codul de procedură penală, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală de învinuire a lui:

Luncaș Adrian ***s**, născut la *****7, IDNP ***** , cetățean al Republicii Moldova, originar și domiciliat în mun. Chișinău ***** , studii medii, nesupus militar, căsătorit, neangajat în câmpul muncii, 2 copii minori la întreținere, fără grade de dizabilitate, fără titluri speciale, grade de calificare și distincții de stat, nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru și anterior nejudecat,

în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 325 alin. (1) din Codul penal.
Procedura de citare legală a fost respectată.

Date cu referire la examinarea cauzei în prima instanță: 08 mai 2026 – 01 iulie 2026.
Cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate, instanța de judecată,

c o n s t a t ă:

Fapta prejudiciabilă constatată.

1. **Luncaș Adrian**, la 07 martie 2026, între orele 12⁰⁰-12⁴⁰, fiind stopat de către angajații Direcției Patrulare Centru a Inspectoratului Național de Securitate Publică, pe strada 31 august din apropierea sensului giratoriu de la intrarea în mun. Orhei dinspre mun. Chișinău, în procesul documentării încălcării regulilor de circulație rutieră, de către polițiștii Roman Cebotari și Petru Dorogan, care, în conformitate cu prevederile art. 123 din Codul penal, sunt persoane publice, iar potrivit art. 273 din Codul de procedură penală, aveau calitatea de organ de constatare și în virtutea funcției și atribuțiilor erau în drept să întreprindă toate acțiunile legale pentru constatarea contravenției, urmărind scopul neîndeplinirii acțiunilor în exercitarea funcției de către polițiștii Roman Cebotari și Petru Dorogan, având năzuința de a evita răspunderea contravențională pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art. 240 alin.(2) din Codul contravențional și determinării polițiștilor de a adopta o decizie favorabilă în privința sa, în pofida faptului că a fost preîntâmpinat despre răspunderea pe care o poartă pentru coruperea activă a persoanei publice, acționând intenționat, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, a oferit polițiștilor Roman Cebotari și Petru Dorogan, bunuri sub formă de mijloace financiare în sumă de 400 (patru sute) lei, ce nu li se cuveneau, punându-i pe bancheta din spate a automobilului de serviciu marca Skoda cu numărul de înmatriculare MAI 8887, pentru a nu-l supune răspunderii contravenționale pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art. 240 alin. (2) din Codul contravențional

2. De către organul de urmărire penală, acțiunile lui **Luncaș Adrian** au fost încadrate conform semnelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal - *coruperea activă*, adică „*oferirea personal, unei persoane publice de bunuri ce nu i se cuvin, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale*”.

Privind procedura.

3. În ședința de judecată din 28 mai 2026, la etapa ședinței preliminare și până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul **Luncaș Adrian** a înaintat personal, prin înscris autentic o cerere olografă, confirmată de apărătorul acestuia, prin care a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, conform prevederilor art. 364¹ din Codul de procedură penală, indicând că vina o recunoaște integral și nu solicită administrarea de probe noi.

4. Subsecvent, inculpatul a confirmat veridicitatea cererii întocmite și a susținut admiterea acesteia, reiterând că recunoaște vina integral în comiterea infracțiunii. Apărătorul care acționează în interesele inculpatului, Felix Cernei în ședința de judecată a confirmat autenticitatea cererii întocmite și a susținut admiterea acesteia, iar acuzatorul de stat nu a obiectat în privința admiterii cererii. Așadar, ținând cont de semnătura autentică a inculpatului **Luncaș Adrian** din cererea întocmită de ultimul personal, prin care recunoaște faptele incriminate, inclusiv cuprinde o manifestare de voință suficient de clară și totodată ultimul a solicitat ca judecarea să se facă în baza probelor administrate în cursul urmăririi penale, precum și nu pretinde la administrarea unor probe noi, reiterând toate aceste argumente și în ședința de judecată, instanța de judecată a admis prin încheiere inclusă în procesul-verbal al ședinței de judecată din aceeași dată cererea inculpatului cu privire la judecarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364¹ din Codul de procedură penală, adică în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale și a procedat la audierea acestuia conform regulilor de audiere a martorului.

5. Totodată, instanța de judecată ține să menționeze că potrivit prevederilor art. 325 alin. (1) din Codul de procedură penală „*judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu*”. Or, norma articolului 325 alin. (1) din Codul de procedură penală, fiind guvernată de principiul contradictorialității dintre părți, impune un rol pasiv al instanței în disputa dintre părți. Astfel,

reieșind din rațiunea normei indicate supra, cât și de faptul că acuzatorul de stat nu a obiectat asupra cererii înaintate, dar și din faptul că, instanța nu poate din oficiu, să agraveze situația persoanei decât în limitele învinuirii redată în rechizitoriu, admiterea cererii inculpatului de examinare în procedură simplificată este inechivocă și necondiționată.

Declarațiile inculpatului în ședința de judecată.

6. Inculpatul **Luncaș Adrian**, în ședința de judecată, prin expunere factologică, ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu, după depunerea jurământului în ordinea art. 108 din Codul de procedură penală, cu referire la circumstanțele de fapt incriminate a relatat că recunoaște vina integral, la fel cum este indicat în rechizitoriu. La data de 07 martie 2026, a mers împreună cu copiii minori în mun. Orhei, unde s-a desfășurat un turneu de fotbal. La finalul activității, a inițiat deplasarea înapoi spre casă, în direcția mun. Chișinău, la volanul automobilului de model VAZ 2107, cu numărul de înmatriculare CFY 165. A traversat intersecția din strada 31 August din mun. Orhei la culoarea roșie a semaforului, fapt pentru care a fost stopat de către angajații Direcției patrulare Centru a Inspectoratului Național de Securitate Publică, chiar pe strada 31 August, în proximitatea sensului giratoriu de la intrarea în municipiu. După solicitarea actelor pentru verificare și comunicarea abaterii privind trecerea la semaforul roșu, polițiștii au început întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție. Pe fondul neînțelegerii procedurii și din cauza înțelegerii greșite a procedurii de achitare a amenzii pe loc, a lăsat suma de 400 lei pe bancheta din spate, unde se afla așezat și un lucrător de poliție. Deși agenții i-au atras atenția că prin acest gest încalcă legea și constituie un act de corupere, nu a înțeles preîntâmpinarea pe moment, context în care echipajul a solicitat la fața locului intervenția unui alt echipaj de poliție. A mai menționat că se căiește sincer pentru fapta comisă, iar în eventualitatea în care instanța de judecată îl va găsi vinovat, solicită aplicarea unei pedepse sub formă de amendă, pe care are posibilitate să o achite, inclusiv prin prisma faptului că soția activează în câmpul muncii. În final, a subliniat că a conștientizat gravitatea situației și a tras o concluzie fermă pe marginea acestei cauze.

Cu privire la mijloacele de probă acumulate la faza de urmărire penală și administrate în instanța de judecată.

7. Instanța statuează că chiar dacă inculpatul **Luncaș Adrian** își recunoaște vina în comiterea infracțiunii imputate, de către organul de urmărire penală au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptelor comise, cât și a vinovăției acestuia în comiterea infracțiunii, după cum rezultă din următoarele mijloace de probă acumulate la faza urmăririi penale și acceptate de inculpat și cercetate în ședință de judecată:

- *declarațiile martorului Cebotari Roman*, care fiind audiat în faza de urmărire penală a declarat că, activează în calitate de ofițer al Serviciului OR-TL-CR-DB al Secției Patrulare Centru din cadrul Direcției Patrulare Centru a INSP. La data de 07 martie 2026, în timp ce executa atribuțiile de serviciu conform fișei postului, fiind dislocat pe strada 31 August din orașul Orhei, împreună cu colegul de serviciu Dorogan Petru, cu automobilul de serviciu MAI 8887, au stopat un automobil de marca VAZ 21070, cu numărul de înmatriculare CFY 165, la volanul căruia se afla numitul Adrian Luncaș, care, a ignorat prevederile Regulamentului circulației rutiere, prevăzute la pct. 17 subpct. 1, și anume a trecut la culoarea roșie a semaforului de pe aceeași adresă. După ce colegul de serviciu Dorogan Petru a solicitat actele, iar conducătorul auto le-a prezentat, acesta i-a explicat cetățeanului Adrian Luncaș, motivul stopării și procedura care urma pentru a fi sancționat contravențional, după care, s-a îndreptat spre automobilul de serviciu MAI 8887. Ofițerul, fiind așezat pe bancheta din spate, a primit actele prezentate de cetățeanul Adrian Luncaș pentru a întocmi procesul-verbal cu privire la

contravenție. Cetățeanul a urmat după colegul de serviciu și s-a apropiat de automobilul de serviciu, după care, a comunicat că recunoaște comiterea contravenției și a rugat ca procedura să fie efectuată mai rapid. Ofițerul, aflându-se în automobil, i-a comunicat că nu va dura mult și că va întocmi rapid procesul-verbal cu privire la contravenție. La un moment dat, cetățeanul Adrian Luncaș, a aruncat pe bancheta din spate a automobilului, lângă ofițer, două bancnote a câte 200 de lei. Observând acest gest, colegul de serviciu i-a comunicat imediat să ia banii înapoi, întrucât recurge la o acțiune ce cade sub incidența răspunderii penale, solicitându-i în mod urgent să retragă mijloacele bănești. Acesta nu a reacționat și a refuzat să ia banii înapoi, comunicând că dorește să clarifice situația pe loc și să nu fie sancționat. Văzând insistența cetățeanului Adrian Luncaș, atât ofițerul, cât și colegul de serviciu au părăsit automobilul și au solicitat un alt echipaj de poliție pentru a documenta acțiunile ilegale ale acestuia. În scurt timp, s-a apropiat un echipaj de la Inspectoratul de Poliție Orhei, care, a documentat cazul, după care, aceștia și-au continuat activitatea conform indicațiilor din fișa postului. (f.d. 34-35);

- *declarațiile martorului Dorogan Petru, care fiind audiat în faza de urmărire penală a declarat că, activează în calitate de ofițer al Serviciului OR-TL-CR-DB al Secției Patrulare Centru din cadrul Direcției Patrulare Centru a INSP. La data 07 martie 2026, în timp ce executa atribuțiile de serviciu conform fișei postului, fiind dislocat pe strada 31 August din orașul Orhei, împreună cu colegul de serviciu Cebotari Roman, cu automobilul de serviciu MAI 8887, a fost stopat un automobil de marca VAZ 21070, cu numărul de înmatriculare CFY 165, la volanul căruia se afla numitul Adrian Luncaș, care, a ignorat prevederile Regulamentului circulației rutiere, prevăzute la pct. 17 subpct. 1, și anume a trecut la culoarea roșie a semaforului de pe aceeași adresă. După ce a solicitat actele, iar conducătorul auto le-a prezentat, acesta i-a explicat cetățeanului Adrian Luncaș, născut la *****7, motivul stopării și procedura care urma pentru a fi sancționat contravențional, după care, s-a îndreptat spre automobilul de serviciu MAI 8887, iar colegul de serviciu, fiind așezat pe bancheta din spate, a primit actele prezentate de cetățeanul Adrian Luncaș pentru a întocmi procesul-verbal cu privire la contravenție. Luncaș Adrian a urmat după acesta și s-a apropiat de automobilul de serviciu, după care, a comunicat că recunoaște comiterea contravenției și a rugat ca procedura să fie efectuată mai rapid. Colegul de serviciu, aflat în automobil, i-a comunicat că nu va dura mult și că va întocmi rapid procesul-verbal cu privire la contravenție. La un moment dat, cetățeanul Adrian Luncaș, a aruncat pe bancheta din spate a automobilului, lângă colegul de serviciu Cebotari Roman, două bancnote a câte 200 de lei. Observând acest gest, i-a comunicat imediat să ia banii înapoi, întrucât recurge la o acțiune ce cade sub incidența răspunderii penale, solicitându-i în mod urgent să retragă mijloacele bănești. Acesta nu a reacționat și a refuzat să ia banii înapoi, comunicând că dorește să clarifice situația pe loc și să nu fie sancționat. Văzând insistența cetățeanului Adrian Luncaș, atât el, cât și colegul de serviciu au părăsit automobilul și au solicitat un alt echipaj de poliție pentru a documenta acțiunile ilegale ale lui Adrian Luncaș. În scurt timp, s-a apropiat un echipaj de la Inspectoratul de Poliție Orhei, care, a documentat cazul, după care aceștia și-au continuat activitatea conform indicațiilor din fișa postului (f.d. 31-32);*

- *procesul-verbal de cercetare la fața locului, cu planșă fotografică din 07 martie 2026, prin care se confirmă cercetarea mijlocului de transport marca Skoda cu numărul MAI 8887, în interiorul căreia pe bancheta din spate pe dreapta, au fost depistate și ridicate două bancnote cu nominalul de 200 lei (f.d. 6-10);*

- *procesul-verbal de examinare a mijloacelor financiare din 10 martie 2026, două bancnote cu nominalul de 200 lei cu seria G0288 și numărul 078309; seria G0016 și numărul 791936 (f.d. 12);*

- *procesul-verbal din 29 aprilie 2026*, de examinare a mijloacelor financiare – două bancnote cu nominalul de 200 lei cu seria G0288 și numărul 078309; seria G0016 și numărul 791936, cu participarea specialistului de la BC „Moldinconbank” cu sediul în mun. Orhei, str. Vasile Lupu, Condrea Nadejda, prin care s-a confirmat că mijloacele financiare oferite de către Luncaș Andrian angajaților INSP, nu au semne de falsificare (f.d. 29).

Corpuri delictive:

- două bancnote cu nominalul de 200 lei cu seria G0288 și numărul 078309; seria G0016 și numărul 791936, transmise spre păstrare la Serviciului Fiscal de Stat și care a fost recunoscută în calitate de corp delict prin ordonanța din 29 aprilie 2026 (f.d. 30).

Aprecierea instanței de judecată.

8. În conformitate cu art. 8 Cod procedură penală, precum și cu cele ale art. 21 din Constituția Republicii Moldova, orice cetățean beneficiază de prezumția de nevinovăție, deschiderea unei proceduri judiciare penale - prin începerea urmăririi penale - nefiind posibilă decât în condițiile prevăzute de lege.

9. La adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată, la pronunțarea unei decizii judecătorești de condamnare, prezumția de nevinovăție este răsturnată cu efecte *erga omnes*, iar soluția magistraților trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunțe o soluție de achitare.

10. Potrivit prevederilor art. 384 Cod de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

11. Subsecvent se remarcă faptul că, potrivit conținutului art. 389 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

12. Instanța de judecată reține că, sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului. Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, să adopte o sentință legală, întemeiată și motivată, bazându-se pe principiile generale ale efectuării justiției.

13. Instanța de judecată constată dincolo de orice dubiu că, în privința inculpatului **Luncaș Adrian**, a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, prin prisma art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât natura și cauza acuzației, cât și probele pe care se fundamentează acuzația, precum și calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de acesta într-o manieră detaliată prin rechizitoriul întocmit.

14. În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 CEDO, dreptul la un proces echitabil la care se atribuie și faptul că hotărârea pronunțată într-o cauză urmează a fi motivată. Sub acest aspect în cauzele Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei și Boldea contra României din 2007, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraf 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile.

Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii. Trebuie avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

15. De asemenea, CtEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina *efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă* ale părților (cauza Perez împotriva Franței și cauza Van de Hurk împotriva Olandei).

16. În acest context, prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

17. La caz, instanța susține că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că, deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național, or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri.

18. Pe plan național, articolul 95 alin. (1) din Codul de procedură penală prevede că sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile administrate în conformitate cu prevederile Codului, iar articolul 95 alin. (2) stabilește că problema admisibilității probelor o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată, important fiind *accesul în egală măsură a tuturor părților la cercetarea probei*.

19. Astfel, instanța a constatat din materialele cauzei că partea apărării a avut accesul în egală măsură la cercetarea tuturor probelor enunțate în rechizitoriu inclusiv să le conteste, în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (4) din Codul de procedură penală, adoptând o poziție clară, prin care au renunțat expres la anumite garanții procesuale, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată.

20. Prin urmare, fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicții esențiale și semnificative între probele cu martori și cele materiale, iar în ansamblu confirmă circumstanțele expuse în învinuirea adusă inculpatului.

21. În alt context, la adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1)-4) din Codul de procedură penală, instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

22. Astfel, conform ordonanței de punere sub învinuire și a rechizitoriului, acțiunile lui **Luncaș Adrian** au fost încadrate juridic în baza art. 325 alin. (1) din Codul penal care la rândul său stabilește răspunderea penală pentru coruperea activă adică, promisiunea, oferirea și darea unei persoane publice bunuri ce nu i se cuvin, pentru aceasta, pentru a face să nu îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale „se pedepsește cu amendă în mărime de la 500 la 1500 de unități convenționale”.

23. Subsecvent, în conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) din Codul penal, infracțiunea este o faptă (acțiune sau inacțiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală.

24. Conform art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

25. Potrivit art. 52 alin. (1) din Codul penal, se consideră componența a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din codul penal.

26. Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

27. Prin urmare, verificând respectarea condițiilor prevăzute de art. 364¹ din Codul de procedură penală, audiind inculpatul în coraport cu probele administrate la faza urmăririi penale și cercetate în cadrul cercetării judecătorești, instanța a constatat că, sunt întrunite condițiile de a examina prezenta cauza pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

28. În continuare, instanța menționează că, la motivarea sentinței, va ține cont de considerentele expuse în Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 11 din 22 decembrie 2014, cu privire la aplicarea legislației referitoare la răspunderea penală pentru infracțiunile de corupție.

Cu privire la încadrarea juridică privind infracțiunea prevăzută de art. 325 alin. (1) din Codul penal.

29. Astfel, prin *corupere activă* se înțelege acțiunile intenționate ale oricărei persoane care promite, oferă sau acordă un avantaj, bunuri, bani, valori, prestări servicii, ce nu i se cuvin unei persoane cu funcții de răspundere ca agent public, direct sau prin mijlocitor, pentru ca acest agent public să acționeze sau să se abțină de a acționa în exercițiul funcțiunii sale oficiale în favoarea făptuitorului sau de a obține de la autorități distincții, funcții, piețe de desfacere sau o altă decizie favorabilă pentru sine sau pentru altă persoană.

30. Instanța constată că, inculpatul a atentat la *obiectul juridic special* al infracțiunii ce constituie relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care este incompatibilă cu săvârșirea unor fapte de corupere a persoanelor publice sau a persoanelor publice străine.

31. *Obiectul material sau imaterial al infracțiunii*, îl reprezintă remunerația ilicită, la caz fiind mijloacele bănești în suma de 400 lei. Aceasta se exprimă prin bunuri servicii, privilegii, avantaje oferite ori promisiuni sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine, în toate cazurile având un caracter gratuit.

32. Remunerația ilicită poate consta în: bunuri, servicii, privilegii, avantaje, sub orice formă, în toate cazurile având un caracter gratuit. Astfel, este important ca remunerația să nu i se cuvine persoanei publice, adică nu-i este legal datorată. De altfel remunerația ilicită trebuie să constituie un contra echivalent al conduitei pe care persoana publică se angajează să o aibă, adică al îndeplinirii sau neîndeplinirii unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia.

33. *Latura obiectivă* a infracțiunii constă în fapta prejudiciabilă exprimată doar prin acțiune, care se exprimă în mod alternativ următoarele trei modalități normative: 1) *promisiunea* unei

persoane publice ori unei persoane publice străine, de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin; 2) *oferirea* unei persoane publice ori unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin; 3) *darea* unei persoane publice ori unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin.

34. În acest context, termenul *oferirea* înseamnă o propunere însoțită de prezentarea obiectului coruperii sau punerea lui (a obiectului) la dispoziția funcționarului corupt (spre exemplu, arătarea plicului, „uitarea” banilor printre unele documente transmise funcționarului etc.). Oferta trebuie să poarnească din inițiativă particularului, să fie voluntară și spontană; oferta trebuie să fie reală și să se materializeze într-o acțiune a celui care corupe activ funcționarul public. Ca și în cazul promisiunii, la oferirea de bani, bunuri nu are semnificație faptul primirii ofertei, fiind suficientă înaintarea ei de către corupători. În cazul în care persoana cu funcție de răspundere respinge oferta, nu are loc infracțiunea de corupere pasivă, realizându-se, însă, fapta de corupere activă.

35. În speță, latura obiectivă s-a realizat prin acțiuni active din partea lui **Luncaș Adrian** manifestate prin *oferirea personal, unei persoane publice de bunuri ce nu i se cuvin*, în vederea determinării subofițerilor al Serviciului de patrulare de a acționa în sensul dorit de către aceasta – de a omite întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție pentru contravenția săvârșită de către acesta, adică pentru a-i face să nu realizeze acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia.

36. Infracțiunea prevăzută la art. 325 din Codul penal este formală și a fost consumată odată cu săvârșirea acțiunii de promisiune, oferire și dare, indiferent dacă colaboratorii de poliție nu sau lăsat corupți din momentul dării în întregime a remunerației ilicite.

37. *Latura subiectivă* se caracterizează prin intenție directă. Motivul infracțiunii în cauză constă, în principal, în interesul material sau în năzuința de a obține unele avantaje nepatrimoniale.

38. Făptuitorul trebuie să cunoască că remunerația ilicită, pe care o promite, oferă sau o dă unei persoane publice sau unei persoane publice străine, nu se cuvin, ci reprezintă contra echivalentul pentru a-l determina să acționeze în interesul său sau al persoanelor pe care le reprezintă.

39. Suplimentar, în acord cu alin. (2) art. 123 din Codul penal, prin „*persoană publică*” se înțelege: funcționarul public, inclusiv funcționarul public cu statut special (colaboratorul serviciului diplomatic, al serviciului vamal, al organelor apărării, securității naționale și ordinii publice, altă persoană care deține grade speciale sau militare); angajatul autorităților publice autonome sau de reglementare, al întreprinderilor de stat sau municipale, al altor persoane juridice de drept public; angajatul din cabinetul persoanelor cu funcții de demnitate publică; persoana autorizată sau investită de stat să presteze în numele acestuia servicii publice sau să îndeplinească activități de interes public.

40. Pentru existența infracțiunii specificate, este necesar ca acțiunile pentru care se promite intervenția să fie realizate de către persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional în exercitarea funcției sale. Se are în vedere că acțiunile în cauză aparțin de sfera atribuțiilor de serviciu sau de competența respectivului factor de decizie.

41. La caz, instanța apreciază că, inculpatul **Luncaș Adrian** a săvârșit infracțiunea de corupere activă manifestată prin intenție directă având scopul de neîndeplinire în interesul acesteia de către angajatul poliției a unei acțiuni contrar funcției sale, și anume a promis, oferit și

dat mijloace financiare angajaților poliției Roman Cebotari și Petru Dorogan, care activau în calitate de Subofițeri superior al Serviciului Patrolare a Secției Securitate Publică din cadrul Inspectoratului de poliție Orhei al IGP al MAI, care are statut de persoană publică în vederea neatragerii la răspundere contravențională a fiului său.

42. Din punct de vedere al calității de *subiect* al infracțiunii, instanța statuează că acesta este reprezentat de persoana fizică responsabilă, care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani, iar la caz, instanța atestă că inculpatul **Luncaș Adrian** a fost identificată prin extrasul din Registrul de Stat și este născut pe *****7, nu se află la evidența medicului psihiatru și narcolog, iar astfel întrunește semnele subiectului infracțiunilor incriminate.

43. În drept, instanța indică că fapta inculpatului, privind coruperea activă adică, *oferirea personal, unei persoane publice de bunuri ce nu i se cuvin, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale*, întrunește corect elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal.

44. Așadar, instanța de judecată consideră că inculpatul **Luncaș Adrian** urmează fi condamnat pentru comiterea infracțiunilor incriminate, reieșind din considerentele enumerate *supra*, precum și din totalitatea probelor examinate în faza urmăririi penale și constatate ca fiind pertinente, concludente și veridice, care în ansamblu coroborează între ele, se completează între ele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că anume inculpatul **Luncaș Adrian**, a săvârșit fapta pentru care a fost acuzat și a comis-o cu vinovăție sub forma intenției directe.

45. În concluzie, în cadrul examinării circumstanțelor cauzelor penale și probatoriului administrat, a fost stabilită întrunirea tuturor elementelor infracțiunii în acțiunile inculpatului și nu au fost stabilite circumstanțe care să înlăture caracterul penal al faptelor, iar prin urmare, se stabilește atât temeiul real, cât și temeiul juridic pentru atragerea lui **Luncaș Adrian** la răspundere penală, conform componentelor de infracțiuni incriminate.

Cu privire la individualizarea pedepsei.

46. Acuzatorul de stat Alexandru Morgun, în dezbaterile judiciare a solicitat recunoașterea inculpatului **Luncaș Adrian** vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal și a-i aplica o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale. Corpurile delictive două bancnote cu nominalul de 200 lei cu seria G0288 și numărul 078309; seria G0016 și numărul 791936, transmise spre păstrare la Serviciului Fiscal de Stat, să fie trecute în folosul statului.

47. Apărătorul inculpatului **Luncaș Adrian**, avocatul Felix Cernei, în dezbaterile judiciare a solicitat aplicarea unei pedepse sub forma de amendă minimă prevăzută de articolul care este incriminat.

48. Inculpatul **Luncaș Adrian**, în ultimul cuvânt a susținut poziția apărătorului său și a invocat faptul că îi pare rău de cele săvârșite.

49. Instanța de judecată remarcă că, potrivit art. 24 alin.(2) din Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. În cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singură în măsură să îndeplinească nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

50. La individualizarea judiciară a pedepsei ce se va aplica instanța va avea în vedere dispozițiile art. art. 7, 75 Cod penal, respectiv: modalitatea și împrejurările în care a fost comisă

infracțiunea, gradul de pericol social mediu al faptei săvârșite, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar și circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

51. În conformitate cu art.61 alin.(1) și (2) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

52. Concomitent, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

53. Așadar, instanța statuează că pedeapsa penală urmează a fi aplicată inculpatului în contextul cauzei penale de învinuire a acestuia în temeiul art. 325 alin. (1) din Codul penal săvârșită de către inculpat, instanța, conform art. 16 din Codul penal, atestă că infracțiunea, în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor ușoare comise cu intenție.

54. Instanța de judecată reține că infracțiunea comisă de către inculpatul **Luncaș Adrian** face parte din capitolul infracțiunilor în domeniul corupției, care atentează la valori principale, precum relațiile sociale privind buna desfășurare a activității de serviciu, care este incompatibilă cu bănuiala că funcționarii pot fi influențați în exercitarea atribuțiilor lor.

55. Totodată, instanța de judecată reține că **Luncaș Adrian** a comis infracțiunea în lipsa circumstanțelor atenuante prevăzute de art. 76 și agravante prevăzute de art. 77 din Codul penal. Concomitent, temeiuri pentru liberarea inculpatului **Luncaș Adrian** de răspundere penală conform prevederilor art. 53 din Codul penal nu au fost stabilite.

56. În continuare, instanța de judecată conchide că art. 325 alin. (1) din Codul penal, prevede o pedeapsă cu amendă în mărime de la 500 la 1500 de unități convenționale.

57. Concomitent, la stabilirea pedepsei instanța reține pericolul social al infracțiunii săvârșite, or reieșind din acțiunile ilicite ale inculpatului în domeniul stimulării actelor de corupție, la etapa actuală încercările de influențare a unor funcționari publici în exercitarea atribuțiilor lor prezintă un grad sporit de pericol, care perturbă în mod evident activitățile publice, fiind elaborate politici la nivel inclusiv internțională pentru curmarea acestor activități.

58. În acest mod, reieșind din opiniile participanților la proces, a materialelor dosarului penal și din cele nominalizate *supra*, instanța consideră că o pedeapsă care ar justifica cu adevărat scopul legii penale în acest caz, care ar contribui la corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni de către condamnat este aplicarea unei pedepse sub forma amenzii mai aproape de limita minimă admisibilă.

59. Potrivit prevederilor art. 80¹ alin. (1) din Codul penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

60. În acest mod, în speță, limitele pedepsei pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal, cu aplicarea prevederilor art. 80¹ alin. (1) din Codul penal, se modifică pentru pedeapsa cu amendă în mărime de la 375 la 1125 unități convenționale.

61. Așadar, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal, cu aplicarea prevederilor art. 80¹ din Codul de procedură penală lui **Luncaș Adrian** i se va stabili o pedeapsă cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalentul sumei de 25000 (douăzeci și cinci mii) lei.

62. Se aduce la cunoștință inculpatului că potrivit art. 64 alin. (3¹) din Codul penal, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

63. De asemenea, în caz de eschivare cu rea-voință de la achitarea amenzii stabilite ca pedeapsă principală, instanța de judecată poate să înlocuiască suma neachitată a amenzii cu închisoare în limitele termenelor pedepsei maxime, prevăzute de articolul respectiv al Părții speciale a prezentului cod, iar suma amenzii se înlocuiește cu închisoare, calculându-se o lună de închisoare pentru 100 unități convenționale.

64. Totodată, în cazul în care condamnatul nu este în stare să plătească amenda stabilită ca pedeapsă principală sau complementară, instanța de judecată poate, potrivit prevederilor art.67, să înlocuiască suma neachitată a amenzii cu muncă neremunerată în folosul comunității, calculându-se 60 de ore de muncă neremunerată în folosul comunității pentru 100 unități convenționale de amendă.

Cu privire la măsura preventivă.

65. În corespundere cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) și art. 395 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, instanța este obligată să se pronunțe în dispozitivul sentinței asupra măsurii preventive ce urmează a fi aplicată inculpatului până la rămânerea definitivă a hotărârii.

66. În contextul dezbaterilor judiciare, acuzatorul de stat, procurorul Alexandru Morgun, nu a solicitat aplicarea unei măsuri de constrângere, iar inculpatul **Luncaș Adrian** s-a prezentat benevol la toate etapele procesului penal, demonstrând o conduită procesuală conformă.

67. Analizând necesitatea instituirii unei măsuri preventive prin prisma art. 175 și art. 176 din Codul de procedură penală, instanța statuează că, la momentul emiterii prezentei sentințe, nu au fost identificate temeiuri rezonabile care să indice riscul de eschivare, de influențare a bunei desfășurări a justiției sau de săvârșire a unor noi infracțiuni de către inculpat.

68. Instanța reține că măsurile preventive au un caracter excepțional și subsidiar, fiind orientate exclusiv spre asigurarea bunei desfășurări a procesului penal și a executării sentinței. În speță, având în vedere că instanța a optat pentru stabilirea unei pedepse cu amendă, aplicarea unei măsuri preventive la această etapă ar apărea ca fiind disproporționată și în contradicție cu finalitatea educativă a pedepsei stabilite.

69. În acest context, în temeiul art. 329 alin. (1) din Codul de procedură penală, instanța, din oficiu, decide că până la rămânerea definitivă a prezentei sentințe, nu se va aplica nicio măsură preventivă în privința inculpatului Luncaș Adrian.

70. Această decizie fundamentează respectarea dreptului la libertatea persoanei, protejat de Articolul 5 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, în condițiile în care restrângerea acestui drept nu este strict necesară pentru asigurarea ordinii publice sau a actului de justiție în cazul concret.

Cu privire la corpuri delictive.

71. Cu referire la prevederile art. 161-162, art.385 alin.(1) pct.13, art.397 pct. 3) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delictive.

72. Cu referire la corpurile delictive, instanța precizează că prin ordonanța din 29 aprilie 2026 au fost recunoscute în calitate de corpuri delictive – două bancnote cu nominalul de 200 lei cu seria G0288 și numărul 078309; seria G0016 și numărul 791936, care conform ordonanței de transmitere a corpurilor delictive din 29 aprilie 2026, se află la păstrare temporară la Serviciul Fiscal de Stat.

73. Potrivit art. 162 alin. (1) pct. 1), 3) și 5) din Codul de procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluționării cauzei în fond, se hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delictive. În acest caz, uneltele care au servit la săvârșirea infracțiunii vor fi confiscate și predate instituțiilor respective sau nimicite, iar lucrurile care nu prezintă nici o valoare și care nu pot fi utilizate vor fi distruse, doar în cazurile în care sânt cerute de persoane ori instituții interesate, ele pot fi remise acestora.

74. Concomitent, potrivit art. 106 alin. (1) și (2) din Codul penal, confiscarea specială constă în trecerea, forțată și gratuită, în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin. (2). În cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate, se confiscă contravaloarea acestora.

75. Respectiv, conform alin. (2) din același articol, sânt supuse confiscării speciale bunurile (*inclusiv valorile valutare*): a) utilizate sau destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni; b) rezultate din infracțiuni, precum și orice venituri din valorificarea acestor bunuri; c) date pentru a determina săvârșirea unei infracțiuni sau pentru a-l răsplăti pe infractor; e) deținute contrar dispozițiilor legale; f) convertite sau transformate, parțial sau integral, din bunurile rezultate din infracțiuni și din veniturile de la aceste bunuri; g) care constituie obiectul infracțiunilor de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului.

76. De asemenea, în conformitate cu art. 229⁴ din Codul de procedură penală, confiscarea specială a bunurilor infracționale, precum și repararea prejudiciilor cauzate prin infracțiuni se dispun prin hotărârea instanței de judecată în condițiile prezentului cod și ale Codului penal.

77. Conform art. 397 pct. 2) din același cod, dispozitivul sentinței de condamnare, pe lângă chestiunile enumerate în art. 395 și 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă și hotărârea cu privire la confiscarea specială.

78. În acest sens, având în vedere că urmare a comiterii infracțiunii, inculpatul **Luncaș Adrian** a oferit persoanei publice, mijloace bănești în mărime de 400 lei, care erau destinate în vederea determinării acestuia de a acționa în sensul dorit de către dânsul, în temeiul art. 106 Cod penal, instanța de judecată va dispune confiscarea specială în beneficiul statului a sumei de 400 lei, ca fiind bunuri utilizate la comiterea infracțiunii.

Cu referire la cheltuielile judiciare și latura civilă.

79. Cu privire la cheltuielile judiciare, instanța de judecată reține, că acuzatorul de stat în dezbateri judiciare nu a solicitat încasarea cheltuielilor judiciare, care nu sunt pretinse nici reieșind din informația anexată la rechizitoriu, iar o parte civilă sau o victimă a infracțiunii în cauza penală pendinte nu se atestă.

80. În contextul celor expuse și a probelor cercetate sub toate aspectele, complet și obiectiv, în conformitate cu prevederile articolelor 64, 80¹ și 106 din Codul penal, 162, 227-229, 325 alin. (1), 329, 340, 364¹, 384, 385, 389, 392-398 din Codul de procedură penală, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e :

Se recunoaște vinovat **Luncaș Adrian**, născut la *****7, IDNP *****, de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal, și în baza acestei Legi, prin aplicarea

prevederilor art. 80¹ din Codul penal, i se stabilește o pedeapsă penală sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalentul sumei de 25000 (douăzeci și cinci mii) lei.

Se explică lui **Luncaș Adrian** că potrivit art. 64 alin. (3¹) din Codul penal, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Corpurile delictive: două bancnote cu nominalul de 200 lei cu seria G0288 și numărul 078309; seria G0016 și numărul 791936, care conform ordonanței de transmitere a corpurilor delictive din 29 aprilie 2026, se află la păstrare temporară la Serviciul Fiscal de Stat, se confiscă cu trecerea gratuită, în proprietatea statului din momentul rămânerii definitive a prezentei sentințe.

Sentința este cu drept de atac în ordine de recurs la Curtea de Apel Nord, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Orhei, sediul Central, invocându-se doar erorile procesuale și măsura de pedeapsă stabilită.

**Președintele ședinței,
judecător**

/semnătura/

Mihail Josanu

**Copia corespunde originalului
Josanu**

Mihail